

rette, og saa frygter jeg ikke Konsekvenserne.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, hvormed jeg mener paa den ene Side i Princippet at have svaret paa de Udtalelser, det ærede Medlem fra Odense (Marott) har fremsat, og ydet ham den Honnør, der tilkommer disse Tanker i den øjeblikkelige Situation, og paa den anden Side at have berørt de vigtigste Punkter i dette Lovforslag, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) forørigt tilstrækkelig udførligt gennemgik. Jeg anbefaler Lovforslaget til videre velvillig Behandling.

Fraenkel: Den Sympati, hvormed dette Lovforslag er modtaget af de Partier, hvis Ordførere har talt, mangler heller ikke fra vor Side. Det synes almindeligt, som om Ønskerne gaar i Retning af en Udvidelse af Lovforslagets Rammer, og det er ogsaa Tilfældet for mit Vedkommende. Hvis man f. Eks. i nogen Grad kunde udvide Grænserne oppefter for de Mennesker, som man mener skulde have Udbytte af Lovens § 1, var det vistnok ingen Skade til, og jeg tror ikke, man derved kom til at yde noget til Folk, der havde nok i Forvejen. Mellemskandsfolk med en 3,000 Kr. er efter min Mening vanskeligere stillede end de bedst stillede blandt Arbejderne og kunde meget godt komme med ind under et Lovforslag som dette.

Hvad § 2, om Renten, angaar, er jeg enig med de tidligere Talere i, at det desværre vil være nødvendigt at sætte Renten op. Jeg glæder mig dog ogsaa over, at det Laan, Staten kan yde, er blevet sat op til de fire Femtedele. Jeg tror ikke, der er nogen Risiko herved, og jeg mener, det vil være en Hjælp for Byggeforeningerne. Derimod vil jeg med Hensyn til Udlaanets Størrelse være noget mere paagaende, end det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) var. Jeg har den Opfattelse, at Størrelsen af dette Laan maa kunne udvides betydeligt. Det har jo vist sig i Praksis, at der er stor Trang dertil, og naar det ærede Medlem fra Æbeltoft mente, at man maatte tage økonomiske Hensyn til Statskassen, er jeg naturligvis ganske enig med ham heri, men jeg synes dog ikke, denne Indvending saa meget rammer Størrelsen af det Laan, der gives, som den Sikkerhed, der stilles for Forrentning og Amortisation. Det er det samme Hensyn, der gør, at jeg vanskeligt kan gaa med til, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) ønskede, nemlig at Statslaanet kunde

flyttes over paa anden Prioritet. Der er allerede af den sidste ærede Taler fremdraget Grunde, hvorfor dette maa antages at ville virke uheldigt paa selve Byggevirksomheden, og jeg kan dertil føje, at jeg tror, det vil være skadeligt, fordi disse anden Prioritetslaan ret sikkert vil give Statskassen Tab. Men saa snart Statskassen lider Tab ved en Lov som denne, vil det virke hen til, at dens Virkefelt bliver beskaaret og maaske helt falder væk, og dermed er jo saa Nyttens af en Lov som den, der skulde komme ud af dette Forslag, bortfaldet eller i væsentlig Grad begrænset. Derimod synes jeg, at naar Staten fik den fornødne Sikkerhed, maatte den kunne forhøje Laanesummen endogsaa meget væsentligt. Jeg synes ikke, det har noget rigtigt paa sig, hvad det ærede Medlem fra Æbeltoft anførte, at Stats-Laanefonden bør hvile i sig selv. Det vil jo sige, at den gennem Amortisation o. s. v. stadig skulde faa ind, hvad den havde nødig til videre Udlaan. Med den fremadskridende Udvikling vil Staten imidlertid faa flere og flere Opgaver, som den bliver nødt til at give sig i Kast med, saa at det ikke vil være muligt at gennemføre et saadant Krav om, at Stats-Laanefonden skal hvile i sig selv. Jeg synes, som sagt, der er Trang til en Udvidelse af Laanesummens Størrelse, og de Herrer vil finde det naturligt, at jeg, naar jeg tager Del i Diskussionen om et Forslag som dette, ogsaa tænker paa de Ønsker, jeg gav Udtryk ved Finanslovforslagets første Behandling med Hensyn til Ombygningen af Adelgade- og Prinsensgadekvarteret. Jeg finder, at der maa være Mulighed for at faa disse Tanker virkeliggjort i et Lovforslag som dette uden dog at sprænge dets Rammer. Hvis man i Lovforslaget medtog en Bestemmelse om, at saadanne Laan ogsaa skulde kunne ydes, hvor det gjaldt om at ombygge usunde Bydele, havde man straks et Synspunkt, fra hvilket man kunde gaa ud, og hvis man saa dertil føjede, at Staten kunde faa Sikkerhed for Laanesummen ved, at Kommunen overtog Garanti for Forrentning og Amortisation, mener jeg, at Staten havde al den Sikkerhed, den kunde ønske, og derfor meget godt kunde udlaane større Summer som f. Eks. mellem en halv og en hel Million Kroner.

I det hele tror jeg, at dette Lovforslag vil have godt af en grundig Behandling i Udvalg, og jeg tror det ikke mindst af den Grund, at der rundt omkring i store Byer findes baade Planer og Erfaringer i teknisk og økonomisk Henseende, som vilde